

A LA DIRECCIÓ GENERAL DEL MEDI NATURAL:

LLUÍS PUJAL I FAURAT, actuant com a President i legal representant de la FEDERACIÓ CATALANA DE PESCA ESPORTIVA I CÀSTING (FCPEC), amb domicili social al carrer Bejar, 58, baixos, BARCELONA, **EXPOSO:**

PRIMER.- Que per acord de l'Assemblea General Ordinària de la FCPEC, es van aprovar un conjunt d'esmenes, que s'exposaran a continuació, a L'AVANTPROJECTE DE LLEI D'ORDENACIÓ SOSTENIBLE DE LA PESCA RECREATIVA FLUVIAL I CONSERVACIÓ DELS ECOSISTEMES AQUÀTICS CONTINENTALS DE CATALUNYA.

Que per part del col·lectiu de pescadors esportius, i en la mateixa Assemblea, es va constatar el malestar i preocupació que hi ha entre el sector, al qual represento, ja que no s'ha comptat amb la seva col·laboració a l'hora de realitzar aquest avantprojecte, i pel fet que, de l'estudi del mateix se n'extreu que es vol apartar a la FCPEC i a les Societats de Pescadors de la gestió de la pesca esportiva, sense causa ni justificació.

SEGON.- Les esmenes que presentem són les que es detallen a continuació:

TÍTOL PRIMER.- OBJECTE, PRINCIPIS I COMPETÈNCIES SOBRE LA PESCA RECREATIVA EN AIGÜES CONTINENTALS:

L'objectiu principal d'aquesta llei és regular la gestió i la pràctica de la pesca i la conservació del medi aquàtic. De l'ARTICLE. 1 se'n desprèn que l'àmbit d'aplicació serà en tots els cursos i masses d'aigua continentals del territori català, entenem que la llei no pot regular la pesca recreativa en totes les aigües continentals, ja que hi ha part d'aquestes aigües que no són de domini públic. Aquesta regulació extensiva sobre totes les masses d'aigua, amb independència de si es tracta d'aigua del Domini Públic Hidràulic (DPH) o particular es repeteix en diversos articles, a banda de que es contrària al dret de propietat reconegut a l'art. 33 de la Comunitat Europea, afecta directament aquelles Societats que gestionen Pesca en aigües privades, i que fins ara podien triar si sotmetre's o no al Departament Medi Ambient i Habitatge (DMAiH), ja que en base a l'art. 38 de la llei de pesca del 42, la pesca en aigües de domini privat és patrimoni del seu propietari.

En quant a l'apartat b de l'art. 1, es repetitiu, en utilitzar paraules amb sentit similar, formació i educació.

Pel que fa a l'ARTICLE 2 Principis que inspiren la Llei, al paràgraf 3r, es fixa com a principi el fet de que la llei vetllarà per al lliure exercici de la pesca. Entenem que la paraula lliure és incorrecta. L'Administració ha de vetllar per garantir l'exercici de la pesca a totes les persones en condicions d'igualtat, però, en tant aquest exercici estarà tutelat per una normativa, no és lliure. L'adjectiu lliure apareix sovint al costat de la paraula pesca en aquest avantprojecte, ja que l'avantprojecte vol impulsar una pesca no tutelada per la FCPEC i les Societats, quan va quedar demostrat abans de que la gestió de la pesca es fes a través de les Societats de Pescadors, que al no existir control, els rius eren constantment esquilms de les seves espècies.

La mateixa indicació pel paràgraf quart, respecte al fet de que expressa que vetllarà per a que tots els ciutadans puguin gaudir lliurement del medi ambient.

ARTICLE 3.- Caràcter públic de la gestió de l'ecosistema aquàtic continental

Es deixa constància de que l'Administració competent per gestionar la pesca es el DMAiH. El paràgraf 2n. fa al·lusió al fet que l'Administració pot recabar la col·laboració dels **CIUTADANS**. Observem i critiquem l'exclusió que vol efectuar l'Avantprojecte respecte a que les persones jurídiques puguin participar en la gestió de la pesca. Si es vol comptar amb la FCPEC, les Societats de Pescadors i altres entitats, (tal i com manifesta de paraula, l'actual Director General) no es pot parlar de ciutadans sinó de persones físiques i jurídiques, que poden també intervenir en la gestió de la pesca.

CAPÍTOL II.- DE LA PESCA RECREATIVA EN AIGÜES CONTINENTALS:

ARTICLE 4.- Aigües continentals i ecosistema aquàtic continental:

La llei defineix que són les aigües continentals, és una definició extensa on s'abraça tot tipus de massa aquàtica pública o privada, entenent, per la nostra part, que s'hauria de limitar al DPH, no pot regular la pesca recreativa en aigües privades, perquè estaria interferint en el dret privat de propietat, tal i com hem exposat a l'inici.

ARTICLE 5.- Acció de pescar i pesca recreativa

En quant a la definició d'acció de pescar, s'especifica que la finalitat d'aquesta activitat és la de matar a la presa, apropiar-se-la, o facilitar la captura per a un tercer, cal tenir en compte la pesca sense mort i introduir-la com a part d'aquesta definició i la pesca del ciprínid al que tampoc es dona mort.

ARTICLE 6.- Dret a pescar

Ostentarà aquest dret tota aquella persona major de 16 anys que tingui la Llicència o tota aquella persona menor de 16 anys que tingui l'Autorització. Apareixen dues figures que faciliten l'accés a la pesca, al nostre entendre innecessàries, ja que burocratitzen el sistema, el diversifiquen i per tant, el fan més inoperant. Considerem necessari exigir la llicència per tothom, amb independència de la seva edat, podent establir un sistema de preus diferent en funció de la majoria o minoria d'edat, que adequaríem a l'edat civil, és a dir als 18 anys. Un document únic facilitaria el control dels usuaris.

En quant al tema de la reciprocitat, creiem que només s'hauria de considerar en aquelles zones on les aigües son compartides, a nivell de CCAA, no d'Estats. No és clara la redacció de l'Avantprojecte, quan hi ha reciprocitat, només pels menors o per tothom? Si només és pels menors, no té tampoc lògica. Cada país té una realitat i per fer una activitat, com ara la pesca, al nostre país, tothom s'hauria de sotmetre a la nostra legislació. Cal que per pescar tothom obtingui una llicència independentment de l'edat, ja que és la manera de dur a terme un control rigorós de les persones que practiquen aquesta activitat. Pels menors es poden fer llicències especials, amb millors condicions de preu, o si s'estima convenient gratuïtes, però cal que per pescar tothom disposi d'una llicència.

Observant que la llei omet l'exigència d'estar convenientment assegurat per tenir dret a pescar, considerem indispensable que la nova llei de

pesca contempli que, per practicar la pesca s'ha de contractar una assegurança, ja que es tracta d'una activitat de risc que es practica en el medi ambient i que està demostrat que genera accidents i en conseqüència responsabilitats, per la qual cosa, i a l'efecte de garantir aquestes responsabilitats l'assegurança resulta indispensable.

TÍTOL SEGON.- CONSERVACIÓ DELS ECOSISTEMES AQUÀTICS CONTINENTALS:

Aquest títol que comprèn els articulats del 9 al 21, podria constituir una llei per si mateix, ja que estableix uns sistemes de prevenció i control sobre els concessionaris relacionats amb activitats fluvials per garantir la conservació dels sistemes aquàtics, afectant matèries com les concessions sobre el DPH, els Cabals de Manteniment, les reixes i proteccions dels canals, la variació de cabals, els obstacles, passos i escales per peixos, etc.... Al nostre entendre, l'Administració pretén fer una llei sobre la conservació dels ecosistemes aquàtics, aprofitant la llei de pesca, quan això avui per avui resulta inviable. No es pot barrejar la legislació sobre concessions referents al domini públic hidràulic amb la legislació per regular l'activitat per pescar, hi ha d'haver una llei per cada cosa. Si no es fa així, serà molt difícil fer complir les mesures de protecció i conservació perquè, xocaran contínuament amb legislació de rang superior, i amb potestats d'altres Administracions que no es veuran obligades a complir aquestes mesures, sota l'empara de que estan aprovades per una llei que no els afecta.

Així doncs, hem de manifestar que, com a Federació, sí que recolzem aquesta iniciativa, però entenem que, per tal de que sigui aplicable, ha de tenir una regulació independent a la llei de pesca, prèviament concertada amb l'ACA i la CHE, de forma que es garanteixi la seva eficàcia a nivell pràctic.

ARTICLE 10.- Règim de cabals de manteniment.

A propòsit del que dèiem, aquest art., per exemple, obliga als concessionaris d'aprofitaments hidràulics a deixar circular un cabal mínim que garanteixi la vida aquàtica en un nivell òptim. Però siguem

realistes, com es farà complir un cabal de manteniment a un concessionari al que la CHE li permet una captació d'aigua superior al cabal de manteniment?, Quin poder tindrà aquesta futura llei? No es pot enganyar al ciutadà, donant per fet que "la llei de pesca", solucionarà els problemes dels rius, la realitat és que si, prèviament, totes les mesures de protecció i control que hi ha a l'avantprojecte, no es negocien amb les administracions corresponents, la viabilitat de totes aquestes pretensions esdevindrà nul·la.

10.5, un altre exemple, l'establiment d'una distància mínima entre concessions hidràuliques resulta lloable, però envaeix competències de la llei d'aigües, aquesta llei no pot fixar distàncies entre concessions hidràuliques, i per tant, la llei serà molt bonica però poc pràctica.

ARTICLE 13.- Obstacles, passos i escales de peixos.

Tant en aquest apartat com en els anteriors (vegi's 13-4), l'Avantprojecte preveu un termini per a que els actuals concessionaris hidràulics s'adaptin a la llei. Cal advertir que, els concessionaris es poden negar a l'adaptació, ja que la seva concessió els hi ha estat atorgada per una legislació diferent, que és la que hauria de modificar-se per a que tot això es podés fer realitat.

CAPÍTOL II.- PROTECCIÓ DE LLERES I RIBES:

ARTICLE 16.- Qualitat de les aigües i de l'ecosistema aquàtic continental.

La prohibició d'alterar la condició natural de les aigües i de malmetre les seves espècies es troba en l'apartat d'infraccions i fins i tot en el CP, per la qual cosa resulta repetitiva i innecessària en aquest article.

ARTICLE 17, 18 i 19, Els controls sobre l'alteració de lleres, marges i ribes, les extraccions d'àrids, canalitzacions i dragats i la protecció de zones de fressa, a través de l'obligació d'informar del DMA, de manera preceptiva i vinculant, xocarà amb les competències que tenen atribuïdes les Administracions Hidràuliques. Resulten molt necessaris aquests controls, però s'hauran d'establir a través d'una llei que realment els pugui fer complir.

ARTICLE 20.- Prohibició de rentat d'objectes i vehicles:

Els usos de l'aigua estant determinats per la Llei d'Aigües, en concret l'art. 48, preveu que tothom pot, sense necessitat d'autorització administrativa, utilitzar les aigües superficials, per beure, banyar-se i altres usos domèstics. Rentar objectes pot considerar-se un ús domèstic, entenem que no es poden establir prohibicions, si no es canvia l'actual legislació d'aigües. Cal afegir, que pel que fa a les embarcacions, hi ha una normativa específica de control sobre la seva "higiene", que s'ha de tenir en compte alhora de redactar haches article.

CAPÍTOL III.- TAXA PER IMPACTE AMBIENTAL SOBRE LES POBLACIONS ICTÍCOLES I ASTACÍCOLES:

ARTICLE 21.- Taxa per impacte ambiental sobre les poblacions ictícoles i astacícoles.

L'exigència d'una taxa per impacte ambiental contra les poblacions ictícoles i astacícoles, ens sembla correcta, però la seva previsió ha d'estar contemplada en la normativa d'aigües que és on veritablement es regulen els drets i obligacions dels concessionaris.

TÍTOL TERCER.- CONSERVACIÓ I FOMENT D'ESPÈCIES:

CAPÍTOL I.- CLASSIFICACIÓ I REGULACIÓ DE LES ESPÈCIES ICTÍCOLES I ASTACÍCOLES:

L'ARTICLE 22, divideix les espècies ictícoles i astacícoles en:

1r.- Protegides: les que ho determini la llei, les que si es sotmeten a pesca posen en perill la seva existència. No es poden pescar. El lloc on es trobin es consideraran de pesca prohibida o en recuperació.

2n.- Vulnerables: espècies que es troben en retrocés. Només es podran pescar amb la modalitat sense mort.

3r.- Pescables

4rt.- Introduïdes perjudicials: obligació de sacrifici.

L'Avantprojecte vol recollir un catàleg d'espècies amb la previsió de que, aquelles que no hi figurin i siguin autòctones es cataloguin de vulnerables i les alòctones introduïdes es cataloguin de perjudicials. Per evitar aquesta confusió, considerem que el millor seria fixar el catàleg d'espècies a través d'una ordre anual, com es feia fins ara. D'aquesta manera a l'inici de cada temporada de pesca, tots els usuaris sabrien amb exactitud la classificació de cadascuna de les espècies, a banda de que puguin, també, estar establertes en el Pla d'Ordenació, que preveu l'ARTICLE 23.

ARTICLE 28, estableix dos sistemes, dits excepcionals per controlar les espècies: L'ús de qualsevol mitjà de pesca per combatre espècies perjudicials, i la prohibició de practicar la pesca on es trobin espècies alòctones. És perillós, autoritzar qualsevol tècnica de pescar, ja que pot comportar perjudicis a les espècies o a l'hàbitat, a l'igual que prohibir la pesca en un lloc on es detectin espècies al·lòctones.

ARTICLE 29.- Estudis científics:

El fet de promoure estudis és un principi de la llei, més que un article.

CAPÍTOL II.- REPOBLACIONS I INTRODUCCIONS

L'ARTICLE 30.- fixa els següents conceptes:

Re població: alliberament d'una espècie autòctona per recuperar una població. Aquest concepte canvia de significat si l'acció es fa en una àrea repoblada, ja que, llavors, es tracta de l'alliberament d'espècies per garantir-ne la captura. Seria convenient atribuir un nom per cada acció, per evitar confusions.

Reintroducció: alliberament d'una espècie per recuperar una població desapareguda.

Introducció: Alliberament d'una espècie en un lloc on no hi tenia presència.

Translocació: Captura i alliberament posterior d'una espècie en un lloc diferent de l'inicial però dins del seu àmbit.

L'ARTICLE 31.- deixa clara constància que, només Medi Ambient pot fer aquestes actuacions, i que només els concessionaris d'àrees de pesca repoblada podran comptar amb autoritzacions per repoblar. La FCPEC s'oposa a que només es pugui accedir a gestionar àrees de pesca repoblada, i en conseqüència des d'aquest article reclama que es puguin fer les actuacions anteriorment descrites en altres àrees a les que espera gestionar, com ha vingut fent fins ara.

ARTICLE 33.- De les repoblacions, reintroduccions i translocacions.

La repoblació s'ha d'agilitar. Resulta evident que el que gestioni un àrea de pesca repoblada, no pot estar sol·licitant una autorització cada vegada que ha de repoblar, seguint tota la tramitació burocràtica que això comporta, sinó que ha de disposar d'un permís de repoblació general, que li asseguri repoblar de forma continuada, i de conformitat a les necessitats de l'àrea.

ARTICLE 34.- De les introduccions

Aquest Art., hauria d'estar contemplat en l'art. 32 on ja s'estableixen les prohibicions respecte a aquesta matèria, per tal de no ser repetitius.

TÍTOL QUART.- ORDENACIÓ I GESTIÓ DE LA PESCA RECREATIVA EN AIGÜES CONTINENTALS:

CAPÍTOL I.- PLANIFICACIÓ:

ARTICLE 35.- Competència pública. ARTICLE 36.- Principis generals en l'ordenació.

L'establiment de la competència i els principis generals d'ordenació, apareixen en el títol primer, capítol primer, no cal ser repetitius, en quant a la terminologia emprada és poc clara, "trams de cursos". Considerem, com ja s'ha comentat anteriorment, que la regulació hauria de ser sobre aigües continentals de DPH.

ARTICLE 37.- Elaboració del Pla d'Ordenació de la Pesca Fluvial a Catalunya.

No considerem que per efectuar aquest Pla, o mapa de la situació real dels cursos d'aigua continentals, calgui la col·laboració de cap Administració, per que és una competència i obligació del MA saber en quin estat es troben les aigües. Constatem que el DMA no compta amb la col·laboració ni de la FCPEC ni de les Societats de Pescadors, quan són les entitats més properes a l'estat de les aigües i el seu entorn i els que poden aportar més informació sobre aquesta matèria, considerem, per tant, indispensable que es convoqui a les esmentades entitats per dur a terme el Pla.

ARTICLE 38.- Plans de Gestió ictíola:

Serviran per determinar com s'ha de gestionar la pesca en àrees de pesca restringida i àrees de pesca repoblada, en base a les característiques de cada àrea. Ens sorprèn que no hi hagi Plans de Gestió per la resta d'àrees, sense mort, captura, considerem indispensable la seva creació per regular la pesca en cada àrea.

ARTICLE 39.- Revisió dels diferents Plans:

El fet de que si no hi ha imprevistos els Plans només es revisaran cada tres anys, allarga massa el període, la revisió hauria de ser anual, a petició de part.

CAPÍTOL II.- CLASSIFICACIÓ DELS TRAMS FLUVIALS I MASSES D'AIGUA PERA LA PESCA

ARTICLE 40.- Classificació de les aigües en funció de les espècies que les habiten

La divisió aigües de truites i la resta és molt poc acurada! L'Avantprojecte deixa de banda espècies que per les seves característiques han de tenir una normativa específica, tant pel que fa al tipus de classificació del tram fluvial, com al de les àrees de pesca, com a la pràctica de la pesca, ens referim als ciprínids.

ARTICLE 41.- Zona de reserva genètica:

Ens mostrem contraris a que aquesta pesca sigui lliure en la proporció que sigui, ja que pel seu alt valor ecològic, l'activitat de pescar ha d'emmarcar-se en un àmbit de gestió controlat, que requereixi un permís per a la seva pràctica.

ARTICLE 42.- Classificació en funció del seu règim d'aprofitament:

1.- Àrea de pesca prohibida: no s'hi pot pescar cap espècie, de forma temporal o permanent, per motius biològics o de protecció.

2.- Àrea de Pesca en recuperació: no s'hi pot pescar cap espècie, de forma temporal o permanent, per tal de recuperar aquesta zona.

Costa trobar la diferència entre aquestes dues àrees!. Caldria simplificar en una sola àrea, ja que les dos preveuen que poden ser situacions temporals o permanents.

3.- Àrea de Pesca Sense Mort: Tal i com està redactada la llei, dins les aigües de truita un mínim del 50% haurà de ser sense mort. A la reserva genètica el 80% de les aigües haurà de ser sense mort. Considerem necessari indicar que, abans de fixar aquests percentatges seria convenient disposar del Pla d'Ordenació, i en funció del mateix assignar superfícies, o percentatges..

Ens oposem al fet de que per pescar-hi no calgui el permís de pesca, pensem que el fet de suprimir l'obligatorietat del permís de pesca és un error. A través dels permisos de pesca es controla l'activitat de forma real, es té un coneixement exacte del nombre d'usuaris que freqüenta cada zona, les seves característiques etc., i per tant el permís compleix una funció estadística i de control, alhora que el seu import ha de revertir en la millora i conservació de la zona i en la satisfacció de les despeses de gestió.

4.- Àrea de Pesca amb Captura: El mateix, és un error suprimir l'obligació del permís i que n'hi hagi prou amb la llicència, a les zones de reserva genètica aquestes àrees no podran superar el 10%. La pesca s'estableix com a lliure, pels motius anteriorment indicats o considerem un error, i més si tenim en compte que la peça no es retorna a l'aigua. Només un 25% de les aigües de truites ho podran ser. S'estarà al pla de gestió per les captures etc... El mateix que comentàvem anteriorment, no hi hauria d'haver primer un Pla d'Ordenació i quan es conegui, per part de l'Administració, la situació exacta en que es troben les aigües, fixar percentatges?

5.- Àrea de pesca Restringida: Venen a ser les zones de pesca amb captura actuals, per tant s'hi podrà pescar, però aquestes àrees no podran superar el 25% de les aigües considerades de truites, màxim 6 km, caldrà permís per pescar-hi, les condicions s'establiran al Pla d'Ordenació. Limitaran forçosament amb àrees sense mort, en recuperació o prohibida. Tornem a insistir en que primer cal fer el Pla d'Ordenació, i després elaborar les condicions de cada àrea.

6.- Àrea de Pesca Repoblada: Són els actuals intensius, s'establiran fora de les aigües de truites, màxim 10%, màxim d'extensió 4 Km. Els trams amb els que limitin aquestes àrees seran, obligatòriament, de pesca amb captura. Caldrà llicència i permís. Les condicions es fixaran en el Pla d'Ordenació. Resulta absolutament inviable, poder mantenir un intensiu amb aquestes condicions. S'ha d'estudiar cada zona, i no es poden posar els límits que fixa aquest article en quant a percentatges i superfícies, sense conèixer l'actual situació de les aigües.

7.- Caldria afegir un àrea de pesca de ciprínids sense mort., i puntualitzar que, en aquestes àrees no s'hi poden establir zones de

pesca restringida. Aquestes àrees es caracteritzaran per disposar de lleres adequades per a la pràctica d'aquesta modalitat, amb una separació entre pescants de 10 m. entre l'un i l'altre.

ARTICLE 49.- Senyalització:

El text d'aquest article exposa que totes les àrees hauran d'estar degudament senyalitzades, però no exposa, a qui li correspon fer-ho. Cal afegir que serà competència o obligació de DMAiH la senyalització.

CAPÍTOL III.- APROFITAMENT DE LES ÀREES DE PESCA.

ARTICLE 51.- Aprofitament:

1.- L'aprofitament de les Àrees

Segons l'Avantprojecte, Les àrees de pesca sense mort, amb captura i restringides seran gestionades pel DMAiH, per tant, les Societats de Pescadors i la FCPEC en queden apartades.

Només es podrà tenir accés a gestionar àrees de pesca repoblada si es guanya un concurs, a través del qual s'obtindrà una concessió administrativa. Per poder- s'hi presentar l'Avantprojecte diu que cal ser una **ENTITAT INDIVIDUAL**. Això no té cap justificació ni empara legal, en base a que es discrimina a les entitats col·lectives? És un atac directe cap a les Societats de Pescadors i la FCPEC, a les que es vol apartar de la gestió de la pesca.

Aquesta percepció es torna a fer palesa quan s'exigeix que per gaudir de l'aprofitament d'una Àrea de Pesca, l'entitat que ho faci, ha de fer-ho de forma directa, sense estar subordinat jeràrquica o orgànicament a cap altra entitat. Aquest darrer punt, tampoc té cap justificació legal. Lamentablement, a la vista d'aquest text, resulta evident que es vol fer desaparèixer la FCPEC i les Societats de Pescadors com a gestors de la pesca recreativa, que evidentment no són entitats individuals (com la majoria) i estant subordinades a la FCPEC.

Ens oposem absoluta i frontalment a aquest sistema d'aprofitament, la FCPEC i les Societats de Pescadors han de poder participar en la gestió

de les diverses àrees de pesca, tal i com s'ha vingut fent fins ara, i cal que la llei contempli la possibilitat de que les entitats d'aquest tipus col·laborin en la gestió de la pesca.

ARTICLE 52.- Règim de concessions:

Els que vulguin optar a gestionar una àrea de repoblació, a més de sotmetre's al concurs, hauran de constituir una fiança, comprometre's a personar-se en processos judicials, no gaudir de la gestió més de tres anys, pagar impostos i taxes, tenir personal tècnic i qualificat per dur a terme la gestió.

Ens sembla cínic que, com a deferència, l'Avantprojecte afirmi que per aquest tipus de gestió tindran preferència les Societats de Pescadors, quan els requisits per ser gestor d'una zona repoblada són insostenibles per qualsevol Societat.

ARTICLE 53.- Obligacions dels concessionaris:

Les obligacions que s'imposen al concessionari resulten igualment abusives i insostenibles. L'Administració descarrega tota la responsabilitat de la gestió sobre el President i els Membres de la Junta Directiva, de forma solidària i no assumeix cap tipus de responsabilitat, fiscalitzant i controlant els ingressos de la Societat.

CAPÍTOL IV.- FINANÇAMENT

ARTICLE 55.- Fons per a la gestió de la pesca fluvial.

Les taxes s'han de cobrar a través dels permisos de pesca, que nodriran el fons con una conseqüència directa de la practica de la pesca. Hi ha d'haver permisos per cada zona, no només per la restringida i la de repoblació, sinó també per les sense mort i captura, i hi ha d'haver

diferents tipus de permisos en funció dels tipus d'usuaris (soci, federat, altres). Això, que pel DMAiH sembla discriminatori no ho és, ja que la llei preveu que no es pot donar un tracte igualitari quan les circumstàncies són diferents. Els usuaris del riu, també es diferencien, i això s'ha de veure traduït en els permisos de pesca.

Art. 56.- Recaptació i Destí:

Cal constatar que, part d'aquests fons, s'han de destinar a satisfer les despeses de gestió de la FCPEC i de les Societats, o de les entitats que col·laborin en la gestió de la pesca.

TÍTOL CINQUÈ.- EXERCICI, MODALITATS I PROCEDIMENTS DE PESCA.

CAPÍTOL I.- ARTS I PROCEDIMENTS PER A LA PESCA:

ARTICLE 57.- Arts procediments i mitjans per a la pesca recreativa:

Cal afegir: les àrees de pesca de ciprínids sense mort disposaran d'una correcta adequació de les lleres, per l'exercici de la pesca.

ARTICLE 58.- Número de canyes permeses per pescar:

Cal afegir, per l'exercici de la pesca de ciprínids sense mort es podrà disposar de tantes canyes preparades per utilitzar com es cregui necessari, però, tan sols, es podrà utilitzar un màxim de dues canyes en acció de pesca.

ARTICLE 60.- Arts, procediments i mitjans prohibits per a la pesca:

Al punt d, on es prohibeixen les substàncies atraients, cal posar l'excepció de que, per a les pesca de ciprínids sense mort es podran emprar substàncies atraients.

ARTICLE 63.- Utilització d'embarcacions:

Caldria limitar al màxim el seu ús, permetent la circulació únicament a aquelles que disposin de motors elèctrics, i prohibint el seu ús a les àrees de pesca de ciprínids sense mort.

ARTICLE 64.1 No podem acceptar la prohibició de pescar en basses, actualment hi ha Societats que practiquen la pesca en aquestes instal·lacions amb força èxit. L'Administració ha de tenir en compte que si les basses són privades no pot prohibir- hi la pesca.

CAPÍTOL II.- ESQUERS PER A LA PESCA RECREATIVA:

ARTICLE 67.- Prohibició del grumeig:

Cal indicar que, a les àrees de pesca de ciprínids sense mort l'ús del grumeig estarà permès.

ARTICLE 68.- Prohibició de l'ús de determinats esquers:

Cal afegir que, a les zones de pesca de ciprínids sense mort, estarà permès com esquer el cuc de la carn o ASTICOT.

Aquest article també inclou la prohibició de pesca amb nimfa o plomada. El terme plomada pot portar a confusions i a interpretar que una imitació de nimfa, que inclogui material pesat, per enfonsar-se, ja que imita un invertebrat, resulti prohibida. Quan aquestes imitacions són legals i es fan servir en tots els campionats nacionals i internacionals. Si aquest esquer esdevé prohibit, a banda de que no té justificació, afectarà els resultats dels nostres esportistes, ja que no dominaran la tècnica de la pesca amb nimfa, que es acceptada arreu del món. Cal indicar que no s'ha de confondre un aparell utilitzat anteriorment que s'anomenava nimfa, i que duia una càrrega de plom important, i que sí que està prohibit en diversos països i en totes les competicions, amb les nimfes actuals, que s'hi bé porten un o dues voltes de material pesat, aquest difícilment supera els dos grams de pes, i s'utilitzen en canyes de línia pesada.

CAPÍTOL III.- PERÍODES HÀBILS, MIDES I NUMERO DE CAPTURES AUTORITZADES.

ARTICLE 70.- Prohibició de pesca nocturna:

A les zones de pesca de ciprínids sense mort, la pesca nocturna estarà permesa en competició i prèvia sol·licitud d'autorització.

ARTICLE 72.- Número màxim de captures, mides i talles autoritzades:

Al punt 5 indicar que, a les zones de pesca de ciprínids sense mort les captures es podran mantenir en un "rejon" de malles no metàl·liques adequat, que preservi el seu bon estat i seran alliberats acabada la jornada de pesca.

CAPITOL IV.- ESTUDIS I PESCA CIENTÍFICA

CAPÍTOL V.- PESCA RECRETATIVA DE COMPETICIO

ARTICLE 78.- El DMAiH no pot regular la pesca de competició, pot exigir que s'ajusti a la seva normativa, res més.

ARTICLE 79.- Autoritzacions:

L'Avantprojecte pretén que, qualsevol tipus d'activitat sobre el curs fluvial se'ls hi comuniqui (certàmens, esdeveniments, competicions, concurs, demostracions o equivalents), els entrenaments i les demostracions no són programades, i per tant, no és possible estar demanant una autorització a cada moment.

S'exigeix que es comuniqui la celebració del concurs amb un mínim de 30 dies d'antelació, efectuant una descripció detallada del tipus de concurs, participants, lloc, senyalització, serveis pels participants, mesures de protecció d'aigua i ribera. El DMA donarà permís, o no, en 15 dies. No es podrà fer concursos en reserves, àrees prohibides o recuperació, a la resta d'àrees (captura, restringida, sense mort, repoblació) màxim 2 concursos al mes, tots sense captura, el resultat del concurs s'ha de transmetre a DMAiH, no es pot fer concursos sobre espècies introduïdes perjudicials.

Considerem que el que resultaria més viable, és que la FCPEC fes arribar un calendari anual de concursos al DMAiH, i que es tramités una

autorització general. També, indicar que, els concursos en àrees de repoblació, han d'admetre la captura, i que, si DMAiH vol que es transmetin les dades de cada concurs, en quant a l'estat de les aigües, les espècies i l'entorn, haurà de facilitar a la FCPEC i a les Societats els mitjans per fer-ho. Tampoc acceptem la limitació general en el nombre de concursos, ja que entenem que aquesta mesura s'ha de prendre en funció de cada àrea i de forma motivada. El procediment per autoritzar els concursos de pesca s'ha de simplificar i agilitar, tal i com es pretén dur a terme resulta inviable.

Respecte al punt 5, i pel que fa al retorn immediat de les captures a l'aigua, caldrà afegir l'excepció dels ciprínids en els termes anteriorment comentats.

ARTICLE 80.- Taxa per a la pesca recreativa de competició:

Ens oposem a que l'organitzador del concurs hagi de pagar una taxa.

CAPÍTOL VI.- ACREDITACIO DEL PESCADOR: AUTORITZACIONS I PERMISOS:

ARTICLE 81- Llicència de Pesca Recreativa:

Segons l'Avantprojecte, per pescar, si ets major de 16 anys cal la llicència, pensem que els menors de 16 anys també han de disposar de la llicència, i deixar de banda les Autoritzacions. Cal simplificar els tràmits, tothom ha d'accedir al mateix tipus de document, que servirà per facilitar el control dels usuaris de la pesca. La llicència pot variar de preu en funció de l'edat, o si s'estima convenient pot ser gratuïta, en segons quins casos. Entenem que la llei s'ha d'adequar a la majoria d'edat civil.

La llei exposa que la llicència podrà tenir una validesa d'1 a 4 anys, pensem que la llicència ha de ser anual, grava una activitat que té un preu que varia anualment, i facilita dades de l'usuari, per tal de que aquestes dades coincideixin amb la realitat, la vigència de la llicència ha de ser anual.

ARTICLE 82.- Examen del Pescador:

Ens mostrem totalment en desacord amb el fet de que per poder pescar s'hagi de superar un examen. La pesca s'ha de viure com un entreteniment. La pesca s'aprèn practicant, sovint hi ha un relleu generacional, es transmet de pares a fills, si per accedir- hi cal passar un examen, les persones se n'allunyan.

ARTICLE 83.- Permís de pesca:

Segons l'Avantprojecte només hi haurà un tipus de permís, i només serà necessari per les àrees restringides i repoblades. Com ja hem exposat anteriorment, és necessari que per practicar qualsevol tipus de pesca, en qualsevol tipus d'àrea s'exigeixi un permís, d'aquesta manera es controla i es grava l'activitat. El permís no pot ser únic, sinó que ha de tenir en compte el tipus d'usuari alhora d'establir un règim de preus.

ARTICLE 84.- Autoritzacions especials per a menors d'edat.

Manifestem el nostre rebuig al sistema d'autoritzacions, al menor li cal una llicència no una autorització. Considerem que el preu ha de variar en relació a la llicència per a majors d'edat, o fins i tot ser gratuït. La minoria i majoria d'edat hauria d'anar lligada a la que fixa el Codi Civil. La llicència s'ha de renovar cada any.

CAPÍTOL II.- VIGILÀNCIA DE LA PESCA RECREATIVA EN AIGUES CONTINENTALS

ARTICLE 87.- Agents de l'Autoritat:

Com és possible que l'Administració no tingui en compte la tasca que estan realitzant els guardes fluvials de la FCPEC? Per que no s'aprofita el cos de guardes fluvials de la FCPEC i s'impulsa? S'ha demostrat que els Agents Rurals no poden atendre les funcions de vigilància del riu ni tampoc els MME, resulta evident que cal crear un cos de policia específic per la protecció de l'ecosistema aquàtic, i l'Administració ha d'impulsar la tasca dels guardes de la FCPEC, al qui se'ls hi ha de donar la qualificació d'agents de l'autoritat, atribuint- les- hi totes les funcions que això representa.

ARTICLE 89.- Auxiliars Tècnics de Gestió de Pesca Fluvial.

La figura de l'auxiliar és poc clara i delimitada en les seves funcions.

CAPÍTOL VIII.- AQÜICULTURA:

ARTICLE 91.- Centres industrials de producció ictícola o astacícola:

Els centres industrials de producció ictícola no han de ser objecte d'aquesta llei, ja que no es tracta de pesca recreativa.

TÍTOL SISÈ.- PARTICIPACIÓ I FORMACIÓ:

CAPÍTOL I.- PARTICIPACIÓ CIUTADANA, EDUCACIÓ I FORMACIÓ:

ARTICLE 97.- Entitats Tutores del Riu.

Es crea la figura del tutor per participar en els afers relatius a la gestió de la pesca. Caldrà que sigui una entitat o associació sense afany de lucre, però no se li atorga cap competència de gestió, no s'especifica cap tipus de funció i es deixa tot en mans del reglament. S'ha de precisar més aquesta figura, i s'han de tenir en compte les incompatibilitats d'aquesta figura, amb els requisits per gestionar una àrea de pesca, entitat individual que sense lligams orgànics o jeràrquics

ARTICLE 98.- Voluntari per a la conservació de l'ecosistema aquàtic continental.

Com es pot equiparar una i altra figura?, si pel que fa al tutor la llei parla de participació en la gestió de la pesca i pel que fa al voluntari només ho seria en quant a conservació del medi aquàtic?. No és viable. No pot ser que s'atorgui a una sola persona la potestat d'un tram de riu. A més resulta contradictori amb el sistema de concessió establert.

ARTICLE 99.- Escoles del Riu.

Insistim en el nostre desacord i rebuig en quant a l'obligació de superar un examen per tenir la llicència.

CAPÍTOL II.- CONSELLS DE PESCA:

TÍTOL SETÈ.- RÈGIM SANCIONADOR:

CAPÍTOL I.- INFRACCIONS:

ARTICLE 103.- Reparació del dany i infraccions:

Ens congratulem de que s'exigeixi a un infractor, que ha ocasionat danys al MA, que els repari, però la immediatesa que pretén l'Avantprojecte no és possible, primer ha de ser declarat culpable.

ARTICLE 104.- Concurrència de responsabilitats:

104.5, no es acceptable que s'imputi la responsabilitat derivada de les infraccions, danys o lesions que ocasioni un concursant a l'entitat que organitza un concurs. Tampoc és acceptable que l'Administració s'eximeixi d'aquesta responsabilitat, quan és qui ha autoritzat el concurs.

ARTICLE 107, Infraccions greus:

L'apartat 13 on es tipifica el grumeig, fer constar que, estarà permès a les zones de ciprínids sense mort.

A l'apartat 23, on es tipifica la no restitució immediata de les captures, fer constar, l'excepció pel que fa la pesca del ciprínid sense mort en competició.

A l'apartat 48, s'ha de concretar més quin tipus d'activitat pot ser infracció, la paraula certamen és ambigua i pot comportar problemes, ja que es poden donar situacions d'entrenament etc., que no tenen per que ser sancionades.

ARTICLE 108.- Infraccions molt greus:

Al punt 7 indicar que, a les zones de ciprínids sense mort sí que es podran fer servir substàncies atraients.

Al punt 14 indicar que, a les zones de ciprínids es podran adequar les lleres.

CAPITOL II SANCIONS:

ARTICLE 113.- Comís dels materials emprats:

La possibilitat de practicar un comís, s'ha d'adaptar al tipus d'infracció o fet denunciat si és de caràcter lleu, el comís resulta una mesura desproporcionada.

Barcelona, 29 de març de 2005.